

ת"פ 19304/11/14 - נכסי מ. ליפקיס בע"מ, איל ליפקיס נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 19304-11-14 מדינת ישראל נ' נכסי מ. ליפקיס בע"מ ואח'

בפני כב' השופט עמית פרייז
המבקשים/הנאשמים

1. נכסי מ. ליפקיס בע"מ
2. איל ליפקיס

ע"י ב"כ עו"ד עופר שרם
נגד

מדינת ישראל
ע"י המחלקה לאכיפת דיני מקרקעין, פרקליטות המדינה
באמצעות ב"כ עו"ד אופיר סטרשנוב

המשיבה/המאשימה

החלטה

לפניי בקשה לביטול כתב האישום המבוססת על שתי טענות שהוגדרו כמקדמיות:

1. פגם או פסול בכתב האישום.

2. טעויות בכתב האישום.

במסגרת הטענה הראשונה, נטען כי כתב האישום הוגש שלא בהתאם להנחיית היועמ"ש לממשלה מס' 8.1101, שכן לא מתקיימים התנאים להפעלת הסמכות המקבילה והגשת כתב האישום ע"י המדינה במקום ע"י הוועדה המקומית לתכנון ובניה. נטען כי הדבר עולה כדי פגם או פסול בכתב האישום, באופן המצדיק את ביטולו.

הנחייה 8.1101 לעיל קובעת בין היתר את התנאים להפעלת סמכות האכיפה המקבילה של המדינה בדיני התכנון והבניה, הן בהיבט חקירה, והן בהיבט הגשת כתב אישום, ביחס למרחב תכנון של ועדה מקומית. בהנחייה נקבע כי ככלל השימוש בסמכות האכיפה המקבילה ייעשה "באופן נקודתי, בהתקיים נסיבות מיוחדות, לגבי מקרה מסוים או סוג מסוים של מקרים, שבהם מתקיים עניין ציבורי חשוב, המצדיק טיפול על ידי מערכת האכיפה של המדינה".

לטענת ב"כ המאשימה בתיק זה מתקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות את הגשת כתב האישום מטעם פרקליטות המדינה. ב"כ המאשימה ציין כי מדובר בעבירות בהיקף של כ- 4,000 מ"ר כאשר נוסף על כך הנאשמים מתעלמים

מצווים של בית המשפט מאז שנת 2001, וטען כי נסיבות אלו לבדן מצדיקות הגשת כתב אישום ע"י המדינה. נוכח האמור, טען ב"כ המאשימה כי אין לגזור גזירה שווה לענייננו משני תיקים בהם מצא בית משפט זה לנכון לבטל את כתב האישום עקב העובדה שהוגש מטעם פרקליטות המדינה ולא ע"י הוועדה המקומית.

בכל הכבוד, לעניין זה לא דיין ב"כ המאשימה. אמנם, באופן יחסי לשני התיקים בהם הוריתי על ביטול כתב האישום בשל טענה דומה (ת"פ 20737-12-14 מ"י נ' פרידמן ואח', ת"פ 50156-10-14 מ"י נ' אונגר ואח'), עסקינן בכתב אישום חמור יותר. אולם, בבית משפט זה הוגשו, לא פעם ולא פעמיים, ע"י הוועדה המקומית לתכנון ובניה דרום השרון, אשר בסמכותה מצווים המקרקעין נשוא כתב האישום שבפניי, כתבי אישום בעלי נסיבות דומות לזה שבפניי עתה, הייקף עבירות של אלפי מ"ר, לרבות הפרת צווים שיפוטיים, ואף תוך שימוש מסחרי כפי שנטען אף בענייננו. המדובר בוועדה פעילה במיוחד, אשר דווקא תיקים חמורים יחסית, מהסוג נשוא כתב האישום שבפניי, מאפיינים אותה ומייחדים אותה מוועדות אחרות הפעילות בבית משפט זה. נוכח האמור, נסיבות העבירות בכתב האישום שבפניי אינן מלמדות על מקרה מיוחד באופן המצריך את הפעלת סמכות האכיפה המקבילה.

מעבר לאמור ציין ב"כ המאשימה, כי היחידה הארצית היא זו שבצעה את החקירה בענייננו, ובמקרים שבהם הופעלה סמכות המדינה כבר בשלב החקירה, אין כל חובה בהפעלת שיקול דעת חוזר, ותיק החקירה של המדינה עובר להמשך טיפול ע"י התביעה של המדינה. לטענתו, עיון בהנחיית היועמ"ש לממשלה מגלה כי אין מנגנון להפעלת סמכות המדינה בשלב התביעה במקרים בהם החקירה בוצעה ע"י המדינה.

לעניין זה יאמר, כי בהחלטתי מיום 24/6/15 בת.פ 20737-12-14 לעיל, קבעתי כי "**אין להסיק שביצוע פעולות חקירה על ידי המדינה מחייב באופן נגזר את הגשת כתב האישום על ידי המדינה וזאת כחריג לכלל בדבר הגשת כתב אישום על ידי התובע של הוועדה המקומית הרלוונטית**". הדברים נאמרו שם בהקשר של חקירה על ידי המדינה שהיתה מוצדקת נוכח העדר אכיפה בהיבט זה מצד הוועדה המקומית הרלבנטית. מכח קל וחומר הם רלבנטיים לענייננו עת עסקינן בוועדה מקומית אשר מבצעת אכיפה של ממש אף בהיבט החקירתי, כך שעל פניו לא היה צורך במקרה זה בחקירה על ידי המדינה.

ב"כ המאשימה אף מפקפק בסמכותו של בית משפט זה להורות על ביטול כתב אישום היכן שהוגש בניגוד להנחיית היועמ"ש לממשלה לעיל. בכל הכבוד, דווקא משום החשיבות שבהנחייה, דבר שעליו לא חולק ב"כ המאשימה, הרי שעל בית המשפט להקפיד בקיומה, ואין דרך אחרת לעשות כן אלא לבטל כתב אישום שהוגש תוך הפרת ההנחייה. מעבר לכך, העובדה שזהו כתב האישום השלישי בו עולה הטענה ומתבררת כנכונה, וזאת מבין כעשרה כתבי אישום שהוגשו בשנה האחרונה מטעם המדינה בתחום התכנון והבניה בבית משפט זה, מלמדת על כך שאין הקפדה מספיקה על קיום ההנחייה, ולו בבית משפט זה; עניין זה מחדד את הצורך בביטול כתב האישום כאשר הופרה ההנחייה.

נוכח כל האמור, משכתב האישום הוגש בניגוד להנחיית היועמ"ש לממשלה, הריני מקבל את הטענה בדבר פגם או פסול בכתב האישום, ומורה על ביטול כתב האישום.

לאור ביטול כתב האישום, הרי שמתייטר הצורך לדון בטענתו השנייה של הנאשם. בשולי הדברים יצוין בהקשר זה כי על פניו צודק ב"כ המאשימה שאין מדובר בטענה מקדמית, אלא למעשה בטענה עובדתית הרלבנטית לבירור הראייתי של המשפט, ככל שהיה מתקיים, ולפיכך אין על ביהמ"ש לבחון את הטענה בשלב המקדמי בו מצוי התיק.

בנסיבות העניין, הישיבה שנקבעה ליום 14/10/15, מבוטלת.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בלוד בתוך 45 ימים מיום המצאה.

ניתנה היום, 12/10/15, בלשכה, בהעדר הצדדים. המזכירות תעביר עותק מההחלטה לצדדים לכל המאוחר מחר.